

Skeið í mini-hondbólti

Mánakvöldið í síðstu viku skipaði Hondbóltssambandið fyrri einum litlum skeiði í mini-hondbólti í Gundadalshöllinni í Havn.

Skeiðið varð skipað í samband við at danin Bjarne Andersen var í Føroyum og helt venjarskeið.

Hóast bert fá vóru møtt

upp til skeiðið í mini-hondbólti, so var tað kortini hildið, og Bjarne Andersen visti, hvussu hann venur tey heilt smáu hondbólt, har høvudsdenturin verður lagdur á spæl og at børnini hava tað stuttligt, meira tað enn »seríost« hondbóltsspæl. Tað kemur seinni...

Framhald av síðu 8

at um kappingin um Ísa-fjarðarsúluna skuldi geva FSF pengar, so skuldi finalan verða spæld í Havn á Ólavssøku.

Hetta vóru havnarfeløgini ógvuliga ósamd við honum í, og tey ferdur fram, at hetta vildi taka grundarlagið undan teirra ungdomsarbeiði.

Eftir at tjakast varð dúgliga um hetta evnið, avgjörði fundarstjórin at slita fundin eina løtu, so partarnir kundu fáa høvi at gera uppskot til samtyktar.

Eftir steðgin lögdu tey bygðafeløgini, sum møtt vóru til fundin fram uppskot um at leika finaluna í Havn 27. ella 28. juli.

Havnarfeløgini saman við TB og VB lögdu fram uppskot um at innleiðandi uferini og 1/4 finalan verða leikt í fyrru helvt av landskappingini, mikudag, og restin sunnudag í seinnu helvt av kappingini.

Síðani varð atkvøtt um uppskotini. Fyrst kom uppskotið frá bygðafeløgnum til atkvøðugreiðslu og varð tað sam-

tykt við 8 atkvøðum fyri og 5 imóti. Umboðini hjá Fótóbóltssambandinum atkvøddu ikki.

Eftir at uppskotið varð samtykt, segði Per Hansen, umboð fyri B36, at hetta var ein sera keðilig samtykt, og at tað helst fór at hava við sær, at finaludysturin varð lagdur um morgunin ella um kvöldið fyri ikki á órovga ólavssøkuna.

Hetta kundi Torleif Sigurðsson, formaður í FSF ikki góðtaka og hann nevndi, at fyrr hevði FSF ásett bæði tíð og stað fyri, nær dystir skuldu spælast.

Sostatt er nú lagt upp til »kriggj« millum Fótóbóltssambandið øðrumegin og Havnarfeløgini hinumegin um ólavssøkuna.

Útvarpið vist at siga sunnukvöldið, at Pól Michelsen, býráðsformaður á einum aðalfundi hjá FSF hevði lovað havnarfeløgnum stuðul um ein tilik stóða skuldi uppstæðið. Um neyðugt vil býráðið nokta FSF leyvi at nýta vøllin til finaludystin.

Úr fótóbóltssøguni

Í dag greiður Árni Dahl frá um tá íslendskt fótóbóltsslandslið á fyrsta sinni vitjaði Føroyar og nemur hann eisini stutt við eina vitjan hjá danska AIF. Árni greiður eisini stutt frá tíðarskeiðinum 1931-1934 tá »Føroyska Bóltspæl-Sambandið« doyði stillan deyða.

Føroyingar vóru í 1929 ítróttarferð í Íslandi, sum vit minnst, tá fekt í lag avtala við íslendingar um, at teir skuldu koma við fótóbóltssliði hendanvegin um Ólavsskuleitið 1930.

Vit frætta um íslendingavitjanina við at lesa Dimmalætting stutt framanundan:

»Íslandsk fótóbóltshold til Færoerne«. »Efter indbydelse fra Færoernes Boldspil-Union ankommer det islandske landsold hertil med 'Botnia' på fredag for at spille tre kampe, antagelig to i Thorshavn og en på Sudero. Islænderne kommer at opholde sig her i Olaidagene og afrejser herfra med 'Island' fredag den 1. aug. Det er første gang islandske boldspillere besøger Færoerne, og vi joler os forvisset om, at de vil få en meget hjertelig modtagelse«.

Íslenska ferðalagið kemur dagstevndan dag, við í ferðalagnum eru umframt ferðaleiðaran Erlend Pétursson, hesir sekstan leikararnir:

Pórir Kjartansson og Jón Kristbjörnsson, málmenn, Sigurður Halldórsson, Sigurjón Jonsson, og Snorri Jónsson, Backs, Björgvin Schram, Daniel Stéfansson, Jón Oddson og Hrólfur Benediktsson, halfbaks, Torstein Einarsson, Hans Kragh, Gisli Guðmónsson, Thomas Pétursson, Holmgeir Jónsson, Jón Eiríksson og Agnar Breiðfjörð, forwards.

Sum tilætlað var, leiktu íslendingar triggjar dystir á føroyaferðini, ein aðrenn Ólavssøku, ein Ólavssøkudag og ein aftan.

Fyrsta dystin HB-Íslendskt lið 0-5 og seinasta dystin Suðuroyarlið-Íslendskt lið 0-2, gera vit onki burtúr, men venda okkum harafturimóti til mittasta dystin — landsdystin, sum var leiktur Ólavssøkudag kl. 15.30.

Føroyska manningin:

Otto Nolsøe VB, Palle Beder VB, N. P. Nolsøe HB, Tummás J. Askham HB, Gregorius Gregoriussen HB, Joen Nolsøe TB, Eli Mortensen TB, Herluf Hansen HB, Gunnar Petersen TB, Sniolvur Jacobsen KI, Napoleon Nolsøe, HB.

Henda føroyska manning royndist stak væl — sýndi góðan leik, hóast Ísland vann við 1-0.

Vit triva her í greinar, sum tvey føroysk bløð skrivu um landsdystin:

Dimmalætting: »Kappleikurin sunnudagin millum tað íslenska og tað føroyska landsholdið var frálíka væl spældur, og vit hava ongantíð áður sæð betur kappleik í Gundadali.

Í fyrsta hálvleiki stóðu partarnir so at siga á jøvnum, og spælið skifti alla tíðina frá máli til mál. Stutt aðrenn hálvleikurin endaði, fingi íslendingar eitt mál, ið varð headað inn, og sum tann føroyski málmaðurin, ið alla tíðina spældi frálíka, ikki kundi taka. Men um føroyingar høvdu dugað eitt sindur betur at »skjóta upp á mál, og eydnan hevði haft verið við føroyingum, kundu teir eins væl fingið mál í hesum hálvleiki sum íslendingar.

Í 2. hálvleiki vóru íslendingar heldur við yvirlutan, tó at føroyingar eisini høvdu fleiri álöp á mál, men ikki eydnast tað at fáa mál hvørki hjá íslendingum ella føroyingum, og úrslitið varð soleiðis, at Ísland vann landskappleikin við 1-0.

Spælið var vakurt og fult úr »fair«, og hava teir íslendsku bóltspælarnir tað besta umdomi her á landi«.

Føroyatíðindi: »Sjálvsagt var hópurin av fólki leitadur niðan í Gundadal fyri at siggja henda sjálvsama leik, sum so leingi hevur hildið spenninginum uppi her millum okkum

Hann sveik »eldur ikki!

Tað er at siga, at kappingin í øllum 1. hálvleiki at kalla varð hildin ytt á jøvnum, og at væl varð leikað frá báðum partum, so væl, at hvørgum eydnaðist at gera mál.

Í 2. hálvleiki var øðrvísi. Her vóru íslendingar við yvirlutan at siga alla tíðina, tó taldu teir í okkara parti, ið hvørki høvdu minkað um treystleika ella móti. Vert er í hesum viðfangi at nevna Jógván Nolsøe, back, hvørs frálíka góðu og beinu spork eru okkum eldri kunnug frá farnum leikum.

Eisini skal nevast forwardslíðið, ið helt sær væl. Sniolvur Jacobsen var í »full swing« eins og málmaðurin, ið tók »ti besta. Samanspælinum viðvíkjandi, tá vóru íslendingar nógv hepnari, og høvdu longu herav betri treytir fyri góðum úrsliti. Og so varð! Íslendingar vunnu sigur 1-0«.

Hetta er tað, sum bløðini vita at siga okkum um fyrstu stóru íslendingavitjanina — vit fáa vónir um at fáa meira at vita í Dimmalætting, tá teir í einum blaði siga: Føroyaferð íslendinga verður nærri umtalað í næsta blaði, men henda umrøða kemur ongantíð. Ólavssøka, ikki minst orsakað av, at danska flaggið varð niðurskorið av tinghúsunum, og flagggjolan fekk so nógv umtalu í bløðunum aftaná, at ikki hevur verið hugsingur um at givið blaðrúmd fyri ítróttargreinum.

Um endan av hesi vitjan hevur eitt av bløðunum kortini henda stutta stubba:

»Teir íslendsku bóltspælarnir fóru heim til Reykjavíkar við 'Island' seinasta friggjakvöld. Hornblástrarfelagið spældi umboð á skipinum, og á bryggjunum var ein stór mannamiðgva komin saman fyri at siga íslendingum farvæl. Í fyrradagin kom telegram frá Reykjavík, hvar bóltspælarnir takka fyri ta tíð teir vóru í Føroyum, og sum teir ongantíð vilja gloyma«.

AIF Keyppannahavn vitjar

Triðja stórhendin hetta árið, ið verd er at nevna, er vitjanin av danskum fráhaldsfólki — AIF, Keyppannahavn.

Her verður ikki farið út í æsir við dystunum, tí ikki er talan um setan av landsliði í hesum sambandi.

Úrslit dana:

AIF, Havn/AIF, Tvøroyri—AIF, Keyppannahavn	3-1
HB—AIF, Keyppannahavn	2-2
AIF, Havn/AIF, Tvøroyri—AIF, Keyppannahavn	1-0
AIF, Tvøroyri—AIF, Keyppannahavn	2-0

Framhald á næsta blaði...

Heldur tú ikki sosíalín?